

**Cumhurbaşkanı Frank-Walter Steinmeier
Hanau saldırısının birinci yıldönümü vesilesiyle
19 Şubat 2021'de Hanau'da düzenlenen
Anma töreninde**

19 Şubat 2020 günü hafızalarımıza kazındı. Bu vahşi cinayetlerden bir yıl sonra bu korkunç olayları ve de özellikle kurbanları anmak, onların adların telaffuz etmek, hatırlamak ve unutmamak için bugün tekrar bir araya geldik.

Bu acıyla ve kederle yeniden yüzleşmek hepimiz için çok zor bir adım. Bu öncelikle sizin için, yaralananlar, kurbanların aileleri, yakın dostları için geçerli. Burada olan veya Korona nedeniyle bu anma törenini ekranlarında izleyenler. Aileleri, her biriniz size ait olan, yüzlerini, her hareketini bildiğiniz ve yaşamınızın bir parçası olan insanları kaybettiniz.

Bütün bu sevilen insanlar özel ve eşsizdiler. Ve bu nedenle kurbanlar ve yakınları olarak sizler de acımasız bir olaydan birlikte etkilenmiş olsanız da, her birinizin hissettiği keder ve kayıp eşsiz ve çok özeldir.

Bu nedenle burada her bir ismi ve bu ismin yaşam hikâyesini tek tek anıyoruz. Bundan ötürü burada herkes kendi kişisel kederini, kendi ayrılık acısını tekrar hissedebilir, zira bu acıyı herkes kendi başına taşımak zorunda. Birbirimizi ne kadar desteklesek ve teselli etsek de, bu yükü kimse gerçekten başkasının yerine taşıyamaz.

Elbette hayatlarını kaybeden ve yaslarını tuttuğumuz bu insanları birleştirenin ne olduğunu göz ardı edemeyiz. Kör bir canilikle onların ortak bir yanını görmek isteyen bir failin kurbanı oldular hepsi. Onun gözünde kurbanların ortak yanı, buraya, yaşadıkları, doğdukları, geldikleri, vatanları olan, hayatlarını planladıkları ve bu planları gerçekleştirmek istedikleri Hanau'a ait olmamalarıydı.

Fail kimin buraya ait olduğu ve kimin olmadığı konusunda karar verme hakkını kendinde gördü. "Bizler" ve "onlar" arasında ayırt etme, kimin burada yaşamaya hakkı olup, kimin olmadığına karar verme

hakkını kendinde gördü. Yaşamla ölüm hakkında karar verme hakkını gördü kendinde.

Yasını tuttuğumuz her bir kişi bir yandan failin öldürücü planını uygulamaya karar verdiği o yerde bulunduğu için tesadüfen kurban oldu. Diğer yandan ise kurbanlar hiç de tesadüfi değillerdi, çünkü failin nefret dolu sanrısında özellikle buraya ait olmadıkları için ölümcül planının hedefiydiler. Bu eylem özellikle bu yüzden göçmen kökenli insanlar arasında, fakat sadece onlar arasında değil, bu kadar büyük bir dehşet uyandırdı. Biliyorlar ki, her biri bu ölümcül saldırının hedefi olabilirdi. Ve fail saldırısının böyle, barışçıl olarak bir arada yaşama şekillerine karşı bir işaret, bir mücadele çağrısı olarak algılanmasını muhtemelen amaçlamıştı.

Bu nedenle bu hain mesaj sadece dehşet değil, aynı zamanda korku da yayıyor. Birçok insan bu korkuyu yaşıyor ve sadece Hanau'da değil. Bu korkuyu anlıyorum. Zira fail fikirlerini sadece kendi içinden veya kendi başına geliştirmede. Fail çevresinde, internette ve sosyal medyada, ırkçılığının ve dünyayı "bizler" ile "onlar" arasında bölen ırkçılığının gittikçe şekillendiği ve güçlendiği bir zihniyetle tanıştı. Nefretin ve yok etme fantezilerinin etkisi altındaki bu dünya görüşü hala her gün yaptıklarının bilincinde olan insan düşmanları tarafından yayılıyor.

Bölge valisi Walter Lübcke cinayeti de ve Halle sinagoguna yapılan saldırı da tesadüf olmadığı gibi, Hanau'daki cinayetler de tesadüf değildi. Bu eylemleri başlatan ve yönlendiren nefretti, faileri cesaretlendiren buydu.

Nefret, ırkçılık, Müslümanlara ve Yahudilere yönelik kışkırtmalar, üstünlük fantezileri: bütün bunlar belirli insanlara yöneliktir. Onlar, bizim aramızda yaşayan, bize, şehrimize, mahallemize ait olan, bizimle aynı okullara giden, aynı dükkânlarda alışveriş yapan, aynı işlerde çalışan insanlar. Bu günlük yaşam, farklılıklarımıza rağmen birbirimize ait olduğumuzu gösteriyor!

Fakat gerçek şu ki, farklılıklara bile düşmanlıkla karşılık veren insanlar var. Sadece kendi görüşlerine yer olan bir dünyada yaşayan, başkasını aşağılayarak kendilerini yücelten ve farklılıkların yok edilmesi gerektiğine inananlar var. Bu da ideoloji ve yalan yoluyla, kışkırtma ve dışlama yoluyla bize zorla kabul ettirilmeye çalışılıyor.

İnternette veya başka yerlerde kendini gösteren sinsi insan düşmanlığı, küçük bir azınlığın tehlikeli fakat etkili zehridir. Bu zehir insanları, halkın sözde iradesi adına başkalarını aşağılayabileceklerine, tehdit edebileceklerine, kovabileceklerine ve hatta öldürebileceklerine inandırmaktadır.

Hanau'da yaşanan korkunç olaylara yanıtımız ne olabilir, ne olmalı?

Şimdiye kadar birçok yanıt, birçok iyi yanıt verildi.

Bunların arasında nefret ve intikam yoktu. Kötülüğü kötülükle yenmek mümkün değildir.

Örneğin Hanau'dan gelen korkunç haberlerin hemen sonrasında ülkenin her yerinde önceden planlanmayan gösteriler ve anma etkinlikleri iyi yanıtlardı. Bu ilk etkinliklerden biri "Hanau steht zusammen" gösterisiydi ve ardından başkaları da geldi.

Biliyorum ki, sağduyulu, mantıklı ve vicdanlı vatandaşlarımız barış içinde bir arada yaşamak istiyorlar. "Bizler" ve "onlar" olarak bölünmek istemiyorlar. "Biz" olmak istiyorlar ve bütün ülkede nefretin, şiddetin, saygısızlığın yer bulmaması için birçoğu mücadele ediyor. Korkusuzca farklı olabilmemiz ve birbirimizden korkmadan bir arada yaşayabilmemizi savunuyorlar.

Kurbanların yakınları olarak burada sizin başınıza gelenleri ve sizin de yaptıklarınızı düşünüyorum. Bellevue Sarayı'nda bir araya gelerek korkunç olayı ve bunun her aile için doğurduğu sonuçları ele almaya çalıştığımız buluşmamızı da şükranla anıyorum. Bunun sizin için kolay bir adım olmadığından eminim.

Belediye, eyalet ve federal hükümet sizlere psikolojik, pratik ve maddi yardımlarda bulundu ve en önemlisi, insanlar birçok basit dayanışma örneği gösterdiler. Herhangi bir resmi görevi veya konumu olmayan normal insanlar karşılığında teşekkür beklemeyerek ellerinden geleni yaptılar. Fakat bugün hepinize ihtiyaç olduğunda gösterdiğiniz yakınlık ve destek için ve Hanau'da daha iyi bir gelecek için yaptıklarınızdan ve yapmayı sürdürdüklerinizden dolayı teşekkür etmek istiyorum.

Hanau şehri ve burada yaşayan vatandaşlar daha önce bu şekilde ve çeşitlilikte örneğini gerçekten nadiren gördüğüm bir çaba sergilediler. Bunun için burada Cumhurbaşkanı olarak özellikle tekrar teşekkürlerimi sunmak istiyorum.

Hanau kenti sadece kötü suç eylemlerini simgelemiyor, aynı zamanda insanların birbirlerini tanıdıkları, destekledikleri ve yardım ettikleri sevmeye değer bir şehri simgeliyor.

Doğal olmayan fakat çok önemli ve gayretli girişimlerden bazıları "Initiative 19. Februar Hanau" veya "Bildungsinitiative Ferhat Unvar" adlı girişimler ve hayatlarını kaybedenler için kurulan anıtlar ve anıt mezarlıklar ve bugünkü yıldönümünde oluşturulan "dijital anıt" gibi küçüğünden büyüğüne uzanan çok sayıda girişim bulunuyor.

Olanların telafi edilmesi mümkün değildir. Bunu biliyoruz.

Ancak bahsettiğim bütün bu küçük katkılar belki de bugün bazılarınıza göre fazla iddialı bir söz olsa dahi, hepimizin ve hepinizin çabalarının hedefine giden yolda ilerleme sağlayabilir. Bu hedef, güvenin, bu şehre, ortak vatanımız olan ve olmaya devam edecek bu ülkeye duyulan güvenin geri gelmesi.

Ancak atılan bütün olumlu adımlara rağmen devletin önlemlerinin belirgin bir şekilde eleştirilip sorgulandığını ve bunun devam ettiğini biliyorum.

Ben Cumhurbaşkanı olarak bütün bu soruların yanıtları bulduğum için burada değilim. Beni buraya getiren, devletimizin burada barış içinde bir arada yaşayan herkese verdiği koruma, güvenlik ve özgürlük sözünü sizin yakınlarınıza karşı yerine getiremediği için duyduğum derin üzüntü duygusudur. Bunun sizin bu devlete, bizim devletimize, sizin devletinize duyduğunuz güveni etkilediğini biliyorum. Biz buna kayıtsız kalmamalıyız, zira devletin ve demokrasinin güvene ihtiyacı var. Yargının ve polisin güvene ihtiyacı var. Polislerin özellikle uç durumlarda tahammül etmeleri ve altından kalkmaları gerekenler genelde fark edilmiyor ve takdir edilmiyor. Acil tıbbi ve bakım hizmetlerini de özellikle bu kapsama alıyorum.

Ancak devlet ve devlet içinde sorumluluk taşıyanlar hiçbir yerde ve Almanya'da da hatasız değildir. Hatalar veya yanlış değerlendirmeler yapıldığında bunlar araştırılmalı ve düzeltilmelidir. Aydınlatmak ve açıklığa kavuşturmak hiç kimsenin takdirine kalmış değildir, devletimizin kamuoyuna ve özellikle ailelere karşı yükümlülüğüdür. Sadece bu yükümlülük yerine getirildiği ve yanıtlanmamış sorular yanıtlandığı ölçüde kaybedilen güven yeniden kazanılabilir. Bunun için bu konuda bu kadar çok çaba harcamalıyız.

Burada devletin olduğu kadar her birimizin sorumluluğu vardır.

Çok sayıda insan günlük hayatta doğal bir şekilde bir arada yaşayarak veya ortak yaşam alanımızı koruyup destekleyen özel girişimlerle bunu her gün ortaya koyuyor.

Yalnız olmadığımızı hissediyor ve deneyimliyoruz.

Barış içinde bir arada yaşamayı savunanlar kalabalıktır. Dışlamayı reddedenler aynı şekilde düşünen ve hareket eden dostlar, komşular ve yurttaşlar bulur. Sevgili aileler, sizi temin ediyorum ki, onlar ülkemizdeki insanların büyük çoğunluğu dışlamaya, ırkçılığa karşıdır, demokrasiyi savunmaktadır. Ancak aynı zamanda bu çoğunluğun daha görünür olması gerektiği de bir gerçektir!

Sevgili Hanau'lular,

Sevgili aileler ve dostlar,

Aradan bir yıl geçti.

Keder geçti mi?

Acı azaldı mı, öfke yok oldu mu?

Tüm sorular yanıtlandı mı?

Kesinlikle hayır.

Ancak Cumhurbaşkanı olarak buradayım ve sizden rica ediyorum: Bu kötü eylemin bizi bölmesine izin vermeyin! Aramızdaki kötü ruhları, nefreti, aşağılamayı, umursamazlığı görmezden gelmeyelim. Ülkemizin iyi ruhuna ve ortak birliğimizi gerçekleştirecek güce, ortak bir "biz" duygusunu oluşturma iradesine inanalım!

Eğer bu mesajı içselleştirir ve bugün Hanau'dan ayrılırken yanımızda götürürsek, bugünkü anma ve yas aynı zamanda Hanau için, Hessen eyaleti için, Almanya için, hepimizin ortak vatani için umudun ve güvenin yaşandığı bir an olur.